

“Ik snap niet hoe **sommige politici** zichzelf in de spiegel kunnen kijken en blijven zeggen dat belastingverlaging in dit land niet nodig is.”

We spraken af met twee Vlaamse volksvertegenwoordigers bij ons op het kantoor van UNIZO West-Vlaanderen op een vrijdag, een heilige dag voor beiden. Heilig? Zo goed als elke vrijdag doen Maaïke De Vreese en Axel Ronse (N-VA) een bedrijfsbezoek bij een West-Vlaamse ondernemer. Vandaag, op hun heilige dag, namen ze even de tijd voor ons en vooral, voor alle UNIZO-leden. We hebben het over hun bezoeken, politiek, de arbeidsmarkt en veel meer tijdens een leuke babbel met vurige pleidooien en grappige intermezzo's.

Tekst en foto's: Bram Larock

Voor zij die hen niet kennen, stellen we hen graag even voor.

Maaïke De Vreese studeerde af als master in de Criminologische Wetenschappen aan de universiteit van Gent (2006). Daarna werkte ze bij de Dienst Vreemdelingenzaken bij de Gerechtelijke Sectie (2008-2014). Ze leverde als experte in de vreemdelingenmaterie bijstand aan de politie en inspectiediensten in de strijd tegen mensenhandel en -smokkel, illegale tewerkstelling en huisjesmelkerij. Vervolgens werd ze adviseur voor migratie en veiligheid op het kabinet van staatssecretaris Theo Francken (2014-2018). Dankzij deze beroepservaring is ze expert geworden op vlak van asiel, migratie, integratie, inburgering en radicalisme/terrorisme. Sinds ze volksvertegenwoordiger is geworden in het Vlaams Parlement zetelt ze in de commissie Werk en Economie en volgt ze het thema lokale economie op.

Axel Ronse studeerde af als licentiaat filosofie aan de universiteit van Gent (2005). In 2016 haalde hij een MBA aan de Vlerick Business School. Hij groeide op in Jabbeke en Brugge en woont al een aantal jaar in hartje Kortrijk. Hij werkte tot 2013 onder meer als regiodirecteur bij UNIZO. Hij is één van de actiefste

Vlaams Parlementsleden. Axel is vooral bekend als N-VA 'kopman' voor het thema 'werk' in het Vlaams Parlement. Hij zorgde er met het decreet 'hinderpremie' voor dat handelaars niet meer moeten sluiten om vergoed te worden tijdens wegenwerken. Hij vereenvoudigde de beroepsprocedures voor bouwvergunningen drastisch en zette de nood aan extra bedrijfsruimte voor West-Vlaanderen met succes op de kaart in het Parlement. Sinds januari 2019 is Axel ook schepen voor cultuur in Kortrijk.

Ronse is gepassioneerd door ondernemerschap en richtte in 2021 zijn bedrijf www.sixie.be op waarbij hij gepensioneerd als uitzendkracht of freelancer inzet bij kmo's. Hij neemt jaarlijks deel aan een Iron Man en houdt van kitesurfen.

» **Krapte op de arbeidsmarkt, een heet hangijzer dat al jaren aansleeft. Onlangs bracht Stijn Baert in HLN een artikel uit met als titel 'het zijn de zotten die werken'. Een gewaagde stelling, wat vinden jullie daarvan?**

Maaïke: Dat is momenteel de perceptie en zeker voor de mensen in de laagste lonen. Als je dan vergelijkt tussen een leefloon en gaan werken is dat verschil absoluut niet groot genoeg. Er was onlangs nog een artikel in de pers waarbij een man zei 'in plaats van te werken blijf ik op een leefloon, want dat scheelt mij 200 euro per maand'. Dat is de afweging natuurlijk die mensen maken.

Axel: Daarop aanvullend, als een werkgever 100 euro betaalt, gaat er 54 euro naar vadershandje staat. Daarmee is de Belgische overheid de gulzigste van alle niet-communistische regimes ter wereld. Dat is onvoorstelbaar. Er is nu 1 lichtpuntje, namelijk dat Vincent van Peteghem een tax shift zou willen doorvoeren. Het enige minpunt daaraan is dat hij die wil financieren via nieuwe belastingen. Ook daar zullen heel wat UNIZO-leden geveiseerd worden. Wij vinden dat de broodnodige lastenverlaging op arbeid moet gefinancierd worden door meer mensen aan het werk te krijgen. Er zijn op dit moment 1,6 miljoen mensen die voltijds een uitkering krijgen (werkloos, langdurig ziek, leefloner, brugpensioen ...). Stel dat je

“Als we volledige bevoegdheid zouden hebben in Vlaanderen, zouden we met de meerderheidspartijen absoluut een lijn vinden en werken lonender maken. Op die manier kunnen we dan ook fiscaal de grote doorvoering doen die nu onmogelijk is met de PS aan de andere kant van ons land.”

er daar slechts 300.000 opnieuw van aan de slag zou krijgen, heb je al snel 18 miljard euro per jaar extra. Op die manier kun je een gigantische lastenverlaging doorvoeren zónder nieuwe belastingen in te voeren, maar net door een belastingvermindering.

» **Vanuit Vlaanderen is werken een stukje aantrekkelijker gemaakt door de jobbonus, maakt dat een verschil?**

Axel: In activering zal dat wellicht niet veel verschil maken. Maar het is toch minstens al een sociale maatregel om wie werkt daarin netto al meer te laten overhouden. Federaal werkt ons daarin tegen. Het is schandalig dat Vivaldi op een moment dat er zoveel vacatures zijn, de kant blijft kiezen van wie niet wil ingaan op werk.

Maaike: Waar wij eigenlijk de jobbonus vanuit Vlaanderen gaan toekennen, trekt Vivaldi het leefloon in de lucht. Dat wil zeggen dat je eigenlijk met een nuloperatie bezig bent. Het is dus echt nog eens een bewijs dat je naar het confederaal model moet, want als we dat zouden bekijken in Vlaanderen, dan zouden we met de meerderheidspartijen daar absoluut een lijn in vinden en dat werken lonender maken en op dat vlak ook fiscaal de grote doorvoering kunnen doen die nu onmogelijk is met de PS aan de andere kant van ons land.

» **Uit de enquête in het artikel van HLN kwam naar boven dat 7/10 mensen voorstander is om de uitkeringen te verlagen. Het standpunt van N-VA is vooral om de uitkering te beperken in tijd, maar is dat dan dé oplossing voor meer activering?**

Maaike: Ik denk absoluut dat we die werkloosheidsuitkering moeten beperken in tijd. Die uitkering is er voor mensen die werkelijk een tegenslag gekend hebben. Als partij staan we uiteraard achter het feit dat mensen die daadwerkelijk een tegenslag

hebben gekend en daardoor even zonder werk zitten, dat die daar ook in ondersteund worden. Ons punt is dat ook op het moment dat je daar even van gebruik moet maken, je onmiddellijk ondersteund wordt in de zoektocht naar een nieuwe job. Er zijn heel veel jobs, er is een arbeidskrapte. Dus er is heel veel mogelijk, ook al is dat bijvoorbeeld door omscholing. Dat kan zijn dat dat mensen zijn die in een functie zaten die nu niet meer zo makkelijk te vinden is, maar die mensen kunnen we omscholen. Hoeveel mensen hebben we niet nodig in de zorg, hoeveel leerkrachten kunnen we niet gebruiken? Eigenlijk in alle bedrijven waar we geweest zijn was dat een groot probleem. Mensen.

Axel: Twee dingen misschien nog aanvullend. Ten eerste is er een studie geweest die toont wat er gebeurt als je de werkloosheidsuitkering beperkt in tijd. Dan gaat 1/3 van die mensen aan de slag, 1/3 verdwijnt uit uitkeringsstelsels en 1/3 gaat naar het leefloon. Dus dat betekent dat je op, ik zeg maar iets, 120.000 uitkeringsgerechtigden, werklozen, 80.000 uitkeringen niet meer moet betalen. Dan gaat de overige 40.000 naar een leefloon. En dat zullen dan in alle waarschijnlijkheid 40.000 mensen zijn die in een context zitten die beter past bij een leefloon. Want als je de klassieke werkloosheidsuitkering hebt, zit je met de VDAB die jou begeleidt, dan wordt er verondersteld dat je mits omscholing, mits sollicitatietraining, stages ... aan de slag kan geraken. Zit je in een leeflooncontext, dan wordt er eigenlijk verondersteld dat er andere problematieken zijn die eerst moeten aangepakt worden. En dan zitten die 40.000 mensen minstens daar al beter geplaatst. Ook qua begeleiding. Ten tweede zijn we met het Vlaams Parlement onlangs naar Zürich geweest en daar is de werkloosheid beperkt in de tijd. Die begint zeer hoog, maar daalt spectaculair. En wat zeggen zij daar: iemand die weet dat het beperkt is in de tijd, zal al veel meer gemotiveerd zijn als de VDAB hem/haar aanspreekt dan iemand

die weet dat het onbeperkt is in de tijd. Daarbovenop moeten ze in Zürich wekelijks komen en zeggen wat ze heel de week gedaan hebben als het gaat over zoeken naar werk. Dus we zijn het enige land in de wereld, met uitzondering van communistische regimes, waar het onbeperkt is in de tijd. Ik vraag me serieus af wat er nog meer moet gebeuren voor mensen dat je dat moet beperken in de tijd.

» **En waarom lukt dat dan niet om te introduceren bij ons?**

Beiden in koor: België!

Axel: Daarom ben ik Vlaams nationalist. In Wallonië zit je met een politieke, publieke gemene deler die eerder links tot extreem links is. MR is daar een klein eilandje in een oceaan van linkse partijen. In Vlaanderen daarentegen zit je met een vrij brede consensus. Zet Conner Rousseau en Vooruit in Wallonië en ze vinden dat een rechtse partij. In Vlaanderen heb je nog twee echt linkse partijen en dat is PVDA en Groen. Vooruit is zelfs aan het evolueren. CD&V heeft onlangs gezegd: 'de werkloosheidsuitkering beperken in de tijd', daarnaast heeft de partij ook recent gezegd: 'we zijn voor een afschaffing van het brugpensioen'. Open VLD is ook mee in dat verhaal en wij met N-VA zijn voortrekker in dat dossier. Dus splits het land, geef ons zelfbestuur en de werkloosheidsuitkering is beperkt in de tijd, het brugpensioen is afgeschaft en zoveel meer mensen zijn aan het werk.

» **Onlangs bracht Peter De Keyser een column uit: 'Lagere belastingen? Vergeet het.' Zijn stelling is dat doordat inactiviteit te aantrekkelijk is, we in een vicieuze cirkel terecht zijn gekomen. De sociale uitkeringen worden betaald door mensen die werken en werk voorzien. Als meer mensen aan het werk gaan, die op hun beurt de sociale zekerheid ook ondersteunen,**

Maaike De Vreese (N-VA)

zal de belastingdruk wellicht wel een stuk verlagen. Op dit moment is dat nog helemaal niet aan de orde en zijn lagere belastingen dus geen optie. Gaan jullie akkoord met die stelling of is dat te kort door de bocht?

Maaike: Het is sowieso die vicieuze cirkel die je moet doorbreken hé. Dat is waar wij in het Vlaams Parlement al echt zo hard voor op de tafel hebben geklopt en dat is hetgeen wat zo frustrerend is, we vragen

een asymmetrisch beleid (Vlaanderen meer bevoegdheid, nvdr) in Vlaanderen om die vicieuze cirkel daarin te doorbreken. Minister Crevits, minister Brouns die gaan naar het Federaal niveau om daar dat asymmetrisch beleid te vragen. Er hebben al verschillende volksvertegenwoordigers daar vooraan gestaan in het Vlaams Parlement en zeker Axel in pure frustratie. Het ergste is: het asymmetrisch beleid dat zogezegd ging doorgevoerd worden en dat ook Federaal in het regeerakkoord staat, wordt helemaal

niet toegestaan en niet doorgevoerd. Dus absoluut, onze sociale zekerheid is iets kostbaar. Mensen betalen belastingen, liefst zo weinig mogelijk, maar dan zien ze hun belastingen ook graag gaan naar zaken waar het werkelijk nodig is. Kijk bijvoorbeeld naar mensen met een beperking die extra steun krijgen, kinderen die steun nodig hebben en krijgen uit kansarme gezinnen en ga zo maar door. Daarvoor is onze sociale zekerheid bedoeld, maar al wat profitariaat is, dat moet er absoluut uit. En inderdaad, we moeten ook de niet-actieven verder gaan activeren om alles betaalbaar te houden.

Axel (op dreef): Het verbaast ons ook gewoon, er zitten ook jonge mensen in de politiek, Jeremie Vaneeckhout (co-voorzitter

“Ik snap niet hoe die mensen zichzelf in de spiegel kunnen kijken en blijven zeggen dat belastingverlaging in dit land niet nodig is”

Groen, nvdr) bijvoorbeeld, Vincent Van Peteghem (Minister van Financiën, CD&V, nvdr), ik snap niet hoe die mensen zichzelf in de spiegel kunnen kijken en blijven zeggen dat belastingverlaging in dit land niet nodig is. Mensen meer activeren, dat is niet nodig. Ik snap dat niet.

» **We hadden het al uitvoerig over de zaken waar jullie voor staan en die jullie in Brussel willen uitdragen en jullie vergeten duidelijk jullie West-Vlaamse roots niet. 100 bezoeken bij ondernemers uit onze provincie. Wat is de balans en wat is het belang geweest om als volksvertegenwoordiger zo dicht bij ondernemers te staan?**

Maaïke: Het belangrijkste is geweest dat wij steeds contact hadden met ondernemers. We hebben verschillende crisissen achter de rug. Zij hebben ons tijdens die bezoeken ook altijd op de hoogte gesteld van hun bezorgdheden, waar zij mee worstelen. We hadden het al over de arbeidskrachte, personeel, dat was de rode draad tijdens die bezoeken. Maar wat wij belangrijk vonden als volksvertegenwoordiger is om met de voeten in de aarde te staan en niet enkel in die bubbel in Brussel te zitten. Werkelijk luisteren naar de besognes van ondernemers: arbeidskrachte, vergunningenbeleid, manier waarop ze inzetten op innovatie, aan de hand van de input van al die ondernemers hebben we ook heel wat werk kunnen doen. En ook ons verhaal zeer overtuigend kunnen brengen. Omdat we van de ondernemers uit ook de realiteit kunnen brengen.

Axel: de welvaart in Vlaanderen wordt vooral gecreëerd in familiebedrijven bij mensen die risico nemen, die een team rond zich verzamelen en vooral in West-Vlaanderen, de economische motor van Vlaanderen. Als Vlaams Parlements lid kun je niet je werk doen zonder elke week in die bedrijven te zitten, zonder elke week met medewerkers of zaakvoerders te spreken.

Dat gaat gewoon niet. We gaan dat ook blijven doen die bezoeken elke vrijdag. Dat houdt ons scherp. Zoals Maaïke zegt, er zijn altijd nieuwe zaken die je ontdekt. De rode draad was wel duidelijk: geef ons mensen. Maar daarnaast krijg je bij elk bezoek telkens iets wat je nog niet wist over een bepaalde wetgeving, een knelpunt ... Meestal zijn dat details, maar details die wel een enorm verschil maken voor de groei van een bepaalde onderneming. En dat hebben we wel iedere keer op tafel gelegd. Soms publiek, soms rechtstreeks richting kabinetten, soms zelfs naar concullega's. Het maakt ons niet uit, zolang er maar oplossingen komen.

Uit die bezoeken hebben we ook wel een voorstel uitgewerkt voor West-Vlaanderen, want als je mensen wilt aantrekken moet je vooral kijken naar wie niet actief is, daar is hoofdzakelijk Vivaldi voor bevoegd. Zowel Maaïke als ikzelf hebben daar nog weinig hoop in dat daar nog maatregelen uit gaan komen het komende anderhalf jaar, maar dan hebben we ook gekeken wat de quick wins zouden kunnen zijn en daar hebben we bij veel West-Vlaamse ondernemers wel een aantal suggesties gehoord die we ook hebben omgezet in voorstellen. Die voorstellen komen neer op het feit dat als mensen niet willen werken, we die niet aan de slag gaan krijgen omdat Vivaldi dat niet wil. Ons pleidooi is dan: doe dan iets meer voor de mensen die wél willen werken. Bijvoorbeeld iemand die 38 uur per week werkt, maar zegt ik wil er 45 of 50 per week werken, dat die persoon dat ook kan doen. Minstens tijdelijk. Flexijobs, laat dat toe in alle paritaire comités. Iemand die op pensioen is en heel zijn leven heeft bijgedragen, 45 jaar lang, laat die toch werken zonder dat die in een hogere belastingsschijf terechtkomt. We willen eigenlijk echt een mobilisatiecampagne, dat hebben we ook wel gehaald uit die bezoeken. We voelen op het terrein dat men daar echt wel op staat te wachten.

» **Is dat iets wat jullie collega's kwalijk nemen? Dat ze niet vaker op het terrein komen?**

Beiden heel voorzichtig: Iedereen moet dat voor zichzelf bepalen hé. Wij vinden dat belangrijk.

» **Ik kan me inbeelden dat als collega's vooraan in het Parlement staan en ze gooien daar theoretische modellen naar je hoofd, die misschien niet altijd getoetst zijn aan de praktijk, jullie soms ook denken 'ga eens luisteren op het terrein en je zult misschien anders kijken naar de zaken'?**

Axel: Die gedachte bekruipt ons heel vaak, zeker als we de communisten bezig horen in het halfroond die zogezegd voor werknemers aan het spreken zijn, maar als ik dan met werknemers spreek, zeggen die vaak: 'gasten doe voort hé, zorg ervoor dat het geld dat wij verdienen en afdragen aan vaders staat goed besteed wordt en niet in de zakken gaat van syndicaten en andere vadsige uitwassen'.

Maaïke vult aan: of naar andere structuren die overal tussen zitten.

Axel (op dreuf): Ook, *allez* je ziet dat bij de socialisten en bij de groene. Wereldvreemde voorstellen. Hetgeen mij echt boos heeft gemaakt onlangs was het voorstel om mensen die 60+ zijn - en dat is juist hé de kansen voor die groep om opnieuw aan werk te raken zijn niet altijd zo groot - verplicht aan te nemen als bedrijf mocht je nog geen mensen van die leeftijd in dienst hebben. En als je dat niet doet, word je bestraft. Ten eerste wil dat zeggen dat zij nog nooit met een 60+'er hebben gesproken, want elke 60+'er die ik hoor zegt dat dat super vernederend zou zijn mochten ze aangeworven worden omdat het bedrijf anders zou gestraft worden. Niemand wil op die manier ergens starten. Ten tweede gaan

die socialisten én die groene én die communisten ervan uit dat er ondernemers zijn die iets hebben tegen leeftijd. Ik ben nog geen enkele ondernemer in mijn leven tegengekomen die zei 'die leeftijd ik vind dat iets vies, ik heb daar iets op tegen', neen integendeel. Er zijn een aantal beperkingen hé, ten eerste als je iemand hebt die 60+ is en je wilt die aanwerven, moet je in de hoogste klasse barema betalen, laat ons dat eens aanpakken. Twee, er zijn een aantal vooroordelen. Kan die persoon mee met de digitale wereld, kan die persoon nog fysiek goed mee met het werk etc.? Het is op die vooroordelen dat we moeten werken, maar we gaan toch niet beginnen met bedrijven te bestraffen? En inderdaad, dan word ik wel kwaad, want ik denk: mochten zij de moeite doen om de

vrijdag inderdaad in de plaats van een rustdag te nemen effectief op bezoek te gaan bij bedrijven, gaan ze zulke domme, zieke voorstellen niet meer doen. Dus misschien toch wel een beetje boos omdat ze het niet doen (*lacht*).

» **Wat zijn nu de toekomstplannen? Komen er nog bedrijfsbezoeken aan?**

Maaïke: Ja, opnieuw 100!

» **Een andere insteek? Of met dezelfde ingesteldheid als de vorige 100?**

Axel: Eigenlijk hetzelfde, elke week. Die bezoeken zijn op het einde van de week en meestal heb je de woensdag plenaire

gehad en de donderdag commissiewerk. Dan kom je op vrijdag on the field en keer je op vrijdagavond terug naar huis met enorm veel positieve energie, want de drive en zin om vooruit te gaan, doet ons ontzettend veel deugd. Dus het werkt ook wel therapeutisch. Ik denk vaak, hoe kun je nu het volk vertegenwoordigen zonder ertussen te staan?

Maaïke vult aan: Ja klopt, hoe kan je dat zonder het volk te horen? Het is toch je basis? Ik denk dat dat onze basis gaat blijven om mee verder te doen en we hebben vanaf het begin gezegd dat we zoveel mogelijk en in zoveel mogelijk sectoren die bezoeken willen doen en we hebben dat ook gedaan. En ik denk dat dat voor ons iets is wat we gaan blijven doen.

Axel: Ja klopt, en een van de redenen waarom we het ook gaan blijven doen. We hadden het niet verwacht, want wij zijn eigenlijk maar twee simpele zielen, ik nog simpeler dan Maaïke, maar de tijd die een ondernemer, van welke orde dan ook, neemt voor ons en de hartelijkheid waarmee we daar worden ontvangen, bewijst voor ons dat er vanuit ondernemers een enorme vraag is om tijd te maken om parlementsleden te zien. En dat gaat niet over onze kleur hé, want wij hebben mensen gezien van alle kleuren, maar de gastvrijheid waarmee wij ontvangen worden en interesse die men toont in twee simpele zielen als wij is gigantisch. Dat wil eigenlijk zeggen dat er vanuit ondernemerszijde zeer grote vraag is naar dit soort zaken, dus we zouden eigenlijk onnozelaars zijn mochten we dat niet voortzetten.

Maaïke: Ja, nu is dat echt al een wisselwerking geworden. Er zijn al heel wat bedrijven die zelf vragen om ook eens bij hen langs te komen om hun verhaal te doen. We moeten ook zeggen dat heel wat ondernemers en bedrijven heel goed voorbereid zijn als we komen die nagedacht hebben wat ze ons willen zeggen.

“We hadden het niet verwacht, want wij zijn eigenlijk maar twee simpele zielen, ik nog simpeler dan Maaïke.”